

НОВА РАДА

№ 100.

Субота, 15 (2) червня 1918 року.

№ 100.

ТРОЦЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ.

УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕАТР.
Сьогодні, у суботу 15-го червня **КОНЦЕРТ** першого українського національного хору з творів К. Степенка, 16-го 1) На-
тусь 2) Народні хорові співи. 17-го Оборона Буші.

Пітній театр купецького зібрання. Дирекція Колесанченко.
У суботу 15-го **Запорожський клад і Ніч під Різдво.** 18 Хмара. 18-го Віл,
19-го Доки сонце зайде, роса очи війті. 20-го Майська ніч і Кум Мірошник, 21-го
Жидів Вахреста і Концерт (хорові співи), 22 Переполох і Дивертисмент, 23-го
Запорожець за Дунайм і По ревізі, 24 Гигантка Аза, 25-го Воскресіння.

Сьогодні 15 червня в ТРОЦЬКІМ НАРОДНІМУ ДІМІ.

Перший український національний хор у Києві улаштовує

КОНЦЕРТ з творів композит. **КИРИЛА СТЕЦЕНКА**

Беруть участь артисти: І. П. Б. Вершинський, Л. Іскра-Езерська, К. Степенко, А. Стас-
росельський. Хором диригує Олекса Приходько. Квитки набувати в книгарні „Українська Республіка“ Фундукліївська 19. Початок о 3 год. вечера.

2-0729-2

До населення України.

Наши половини за кордоном, в Німеччині та Австро-Угорщині, зараз перебувають в тяжкому становищі. Їх повертають з полону дуже помалу, невеликими партіями, майже зовсім розділеними, цілком занесиленими, а іноді й хворими.

Всеукр. Спілка Земств у Києві взяла на себе завдання по можливості поліпшити становище наших нещасних полонених земляків. Вона засновує при всіх повітових та губернських народних управах окремі комітети, які будуть відати справами полонених. Діяльність цих місцевих комітетів буде об'єднувати центральний комітет при Всеукраїнській Спілці Земств.

Всі, в кого є родичі в полоні, подавайте про них певні відомості до вашої повітової народної управи, яка в свою чергу звернеться в цій справі до Всеукраїнської Спілки Земств. Це—найграйціший шлях для допомоги нашим полоненим.

Голова Всеукр. Спілки Земств С. ПЕТЛЮРА.

Південно-руське товариство заохочення хліборобства і сільської промисловості. Київ, Фундукліївська, 46, тел. 3-07.

Заступництво по продажу машин акц. т-ва „УРОЖАЙ“. Пропонує ЖАТКИ, СІЯЛКИ, МОЛОТИЛКИ і ПРИВОДИ ЗАВ. Р. Т. ЄЛЬВОРТИ, а також інші с.-г. машини, струмені і сепаратори „Альфа-Лізаль“.

2-837-1

Подільська Губерніяльна Народня Управа

оповіщає, що на службу в Управі потрібні, по можливості негайно, такі спеціалісти:

1) Завідувач відділом допомоги волостним народним самоврядуванням (земствам).

Двое губернських інструкторів для цього відділу.

3) Чотири бухгалтери-інструктори.

Завідувач відділу—налагодити прадо-

волостних самоврядувань. Завідувач і губернські інструктори—бажані вищою освітою.

Для всіх—обов'язкові досвідчи в земській еспресі, знання української мови; бажане знайомство з Подільям. Умова служби: завідувачем 650 карб. і двом губернським інструктором по 600 карб. місячно; інструктором—бухгалтером по 500 карб.

Всім при розідах 15 карб. суточних в межах Поділья і 25 карбованців у великих містах, більше першого класу.

4) Спеціаліст-інструктор по професійній освіті, найближча робота—розроблення сітки професійних підмін на Поділью, дотягдя за існуючими ремісничими. Платня—650 карб. на місяць.

5) Завідувач видавничим підівділом Відділу Народної Освіти, також 6) його помічник. Необхідні досвідченість у видавничій справі, знайомство з паперовим прискором: бажане—доскональні знання української мови, уміння вести коректуру. Найближча робота—організація видавничих підручників. Платня—завідувачем 600 карб., а помічником 500 карб. місячно.

7) Завідувач центральним складом книжок і шкільних наукових приладів і майстернію останніх, а також

8) два його помічники. Найближчі завдання—організація губернського, по-вітлових і вілосільських складів, організація майстерні шкільних приладів, а також переплетної майстерні.

Платня—завідувачем 550 карб. місячно, помічниками по 450 карб.

9) губернський інструктор по позашкільній освіті. Завдання— широка організація позашкільної освіти на Поділью.

Платня 550 карб. місячно.

10) інструктор (ка) по дошкільному вихованню. Завдання—налагодження сприяння дошкільному вихованню в губернії. Платня 500 карб. місячно.

11) помічник завідувача технічно-будівничим і дорожнім Бюро. Умова—ви-
ща технічна освіта. Платня 600 карбованців місячно.

12) помічник головного бухгалтера управи, 13) бухгалтер шкільного відділу—по 500 карб. місячно.

14) Завідувач вілділом біжильництва і шовковництва (головним чином потрібний спеціаліст по біжильництву) Платня—650 карб. місячно.

Есі вищезазначені спеціалісти при розідах в межах губернії одержують суточних 15 карбованців, чи командровках в великі міста 25 карб.; проїзд першим класом.

Для особ, бажаючих лістами зазначити посади, обов'язкове запання українською мовою.

Задача відповісти на всі українські газети і журналі.

просто й різко заявив, що нічого орієнтації треба раз на завше по слово, яко восхвалять Бога всі рогами II, а в справах релігійних політиканством та українофобією, не мав би проти, коли б де-що з ставити хрест? Я особисто цього язилі; друге ж та всі воглаголють український народ завше визначався проти їхніх ідеїв для України.

Кривавих планів большевіків що-же сказав би, бо можна уявити со-язики величія Божія, якоже дасть глибиною своєю церкви автономію, самість

до „вогорі Росії“ було доведено би умовини,—правда, не в дуже Святий Дух отішевати. Да бодою. Такому народові легче, ніж автокефалі? Всім бояться соборної

для кінця. Я, а деяких міркували, близькому будучому,—при яких аще хто худить Словенську грамоту, чищому, виконати апостольську автокефалі, бо се дало б український

утримуюсь од більш конкретної федерації з Росією може стати хай буде тою одлучено від церкви, науки: „Духа не угащайте“ і „Де церкви незалежність і зроблено б П

ретельної передачі цієї жахливової корисним і бажаним. Але це пі-доміжеся ся ісправить. Ті бо суть Дух—там свобода“.

заяви славного руського соціаліста; але мені думается, що суть слід поговорити окремо.

Ол. Саліновський.

В справах церковних.

Старі наші літописи складали по монастирях ченці. В найстарішим літописові, складеним черноризцем Федосієвим монастиря Петербурзького, яку археографична комісія надрукувала в С. Петербурзі в 1846 році, на сторінці 11 під 898 роком розповідається надзвичайно повчаюча історія.

Грецьке духовенство, як християнство поширилося між слов'янами, стало живіти всіх заходів, щоб єпископами та попами були тільки греки, бо це давало їм повну можливість всю справу релігії держати в своїх руках і добувати з того для себе найбільші доходи.

Одним з таких заходів було між іншим і те, щоб слов'яне не мали святого письма на своїй рідній мові, щоб ніхто з слов'ян доладу не зміг би того письма і через те не

міг би бути попом чи єпископом.

Для того греки вигадали, що Бог

благословив тільки три мови, а саме: грецьку, латинську та жидівську, а ніяк не якує там слов'янську мову. Так, казали вони, було зроблено по Пилатову писанню

Христом і через те це стало законом. Як ці викривили нагадують

нинішні запевнення, що українська мова—то мова базарів! Тоді так само запевняли греки, що всі

мови, окрім грецької, жидівської та латинської, то мова базаріні і на

ніх ніяк не можна допустити святої письма. Однаке, як потім св.

Дмитро Ростовський не слухався

циого письма свої твори українською мовою, так тоді цих книжників та фарісеїв не послухалися.

Св. Кирило та Мефодій і переклали святе письмо на слов'янську мову.

І от, коли з'явилася книжка святого письма з слов'янською

мовою та почали по церквах пропо-

відувати простонародними слов'янськими мовами, то проти цього

страпленно повстали ті єпископи

та попи, яким це було не вигідно.

Вони просто, як розповідає літо-

писець, скрізь хулили святе письмо на мові слов'янський. Але, коли

про це доведено було до римсько-

го патріарха (папи), який тоді був

найстаршим патріархом, бо тоді

церкви ще не ділилися на східно-

й західний, то він, як оповідає лі-

тописець: „похулив тих, що ро-

шили на книги Словенські“, напи-

савши: „да ся ісполнить книжни

слово, яко восхвалять Бога всі рогами II, а в справах релігійних політиканством та українофобією, не має би проти, коли б де-що з ставити хрест? Я особисто цього язилі; друге ж та всі воглаголють український народ завше визначався проти їхніх ідеїв для України.

Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності? Чи багато жалії, що воглаголюють глибиною своєю церкви автономію, самість

їхніх Раді ідеї самостійності?

Христос сказав: „Да зібрається

людина на сю уочку, але ж те

буде відомо, що він праведник, а

їхніх Раді ідеї самостійності?

І відтак відомо, що він праведник, а

їхніх Раді ідеї самостійності?

І відтак відомо, що він праведник, а

їхніх Раді ідеї самостійності?

І відтак відомо, що він праведник, а

їхніх Раді ідеї самостійності?

І відтак відомо, що він праведник, а

їхніх Раді ідеї самостійності?</

райської мови супровідь, що це мова обіцяв полякам порушити холмську мову, член делегації: Христофор Ангелівський, Барановський, Платон Кошель, Слідком за ним сенатор Ахматовський в «Родині Страні» за № 59 надруковав, що украйнська мова—це «базарний языкъ», а через те для справ релігії це мова не придатна. Так жаєт, пішут і починають велика більшість князів церкви і пасторів, чим творять найтажчий гріх—хулу на Св. Духа, той гріх, який не проститься ні в цій, ні в будущому житті (Мат. 12/31-32, Лука 12/10).

Українська мова базарна. А якою була мова їхніх, коли вони будили по пустині і коли на тій мові Мусій привів 10 заповідів? Якою мовою написані книги Буття, Псалтирь, Пророків, Писем'я і т. д.? А російської мови немає на базарах і не лежить? Але ж наші супротивників, звичайно, благодати Св. Духа останкою покинули, що вони забудуть давіть св. письмо. А коли вони не хотять знати його, то це ще гірше для них.

Акт сопственості Св. Духа якими показав сяйтість всякої мови, в якій що народився, і урівняв ІХ, як однакові дарунки Духа Св. Всі були як здібні, бо, кожен чув, як проказували його мову, а де хот в залишивши казав: як не ми чуємо кожен свою рідину мову в якій народилася, виши ж, як є тільки робить вороги Українського відродження, «глухули» з мови простих людей. Проти цих легкодумних глупицьків підняв свого голеса апостол Петро (Діяння 2/3-18, 10/45, 19/6). Хто з нас, що до української мови, відмінною заслугою Петрові, а хто тим, що глупицькі і хохоли осудив апостол Петра? Христос, перетворюючи Савія в Павла, звернув до його на рідній Павловій хидівській мові (Діяння 26/13-14). Сам ап. Павло балакав до їхніх жидівському (Діяння 21/39-40, 22/2). Ап. Павло в 1 посл. до Кор. заслужує звід дарунком Св. Духа, не ділить ІХ на базарні й не базарні, а наказує дбати про всі мови, кожному ж народові про свою мову, як про дарунки духовні (12, 14 год.). В

14 годів того послання ап. Павло пише, що ці його слова є заповіти Господні, а в посл. до Фессал. він не дедає до съєго: «Духа не загашайте» (5/19-20). Съєго не досить. Сам Христос з Апостолом Павлом освятили кохання людиною свого рідного і дібани про його рівнину (Посл. до Рим. 9/3, де Тим. 5/4-8). Апостоли навчали, що ріжкоманіїсті утворили Богом і не перечікіть цілості, так само як при одній тілі багато різних членів, і члені ріжкі, а тільки одні (Перше посл. до Кор. гл. 12). Так повинні істувати і ріжкоманісті народності з їх особливостями, мовами, звичаями і т. д. Не дурно Бог осудив стелетворені Вавилонське.

О скільки св. наука наказує любити рідне і дбати про його та про своїх, про се скрізь свідчити те місце послання ап. Павла до Корінтического: «Я сам хотів би бути одуженим од Христа за братів моїх, рідних мені по плоті, то б то за Ізраїльтя» (9/3—4).

Ап. Павло казав, щоб віруючі робили так, як ребить він, і щоб слідували за ним, як він слідує за Христом (І посл. до Кор. 4/16) і наважав так: «Хот у вас тисячі наставників во Христі, але ж є багато отців» (там же ст. 15). Безперечне, що св. Дмитро Ростовський, який писав свої твори українською мовою, був справжнім отцем-наставником.

Ми повинні бути дуже відчінними пресвящеющому Нахомію, що він нападав про благодать Св. Духа. Се даюмо нам привід потвердити, що ми, українці, і в віміг ріжкі повинні всіма силами подбати про наше національне відродження, про нашу рідину мову, про нашу національну українську автокефальну соборну церкву. Се спра ва. Богу угоди се справа в якій ми повинні показати нашу віру в істині віри православної.

Сергій Шелухин.

Коли ж буде Холмщина прилучена до України.

Вже п'ять місяців, як заключила Україна з Австро-Угорщиною та Німецькою мир. Здається вже давно час, щоб цей мир було ратифіковано.

Але не тільки що не ратифіковано мирного договору, але навіть про цю праву й чуток немає. А тим часом, з часописів довідуючись, що наші західні сусіди не співтають всі сили, уживають іхні заходи, щоб скористатись з

такого меморандумного становища та дії Української держави: голова української мирової делегації генеральний суддя Сергій Павлович Шелухін, який тарі Олександрович Кістяковський

Договір про перемир'я.

Договір, утворений між Українською державою та Російською соціалістичною федерацією союзовою республікою 12-го червня 1918 року в м. Києві.

Удововажем представники Української держави: голова української мирової делегації генеральний суддя Сергій Павлович Шелухін, який тарі Олександрович Кістяковський

і професор Отто Оттонович Ейхельман з одного боку і Російської соціалістичної федерації союзової республіки Христіан Георгіевич Раковський та Дмитро Захарович Мануїльський з другого боку, відповідно до підпису цього строку між ними відбудеться підставах, яка візьметь

відповідні заходи до негайного розслідування можливого тимчасового та розгляд і вирішення в ході спільноти операцій товарообміну по кожному окремому заявленню сторонами домагання.

Комісія повинна в першу чергу взяти на увагу, що цілу низку груп через військові операції не було доставлено сторонами обопільно. Обидві держави обов'язуються вжити заходів до негайного розслідування його.

6. Обидві держави негайно приступають до переговорів про утворення мирового договору. Цей договір складено і підписано на двох мовах—українській і російській.

Голова української мирової делегації генеральний суддя Сергій Павлович Шелухін, ів. Кістяковський, О. Ейхельман, П. Лінніченко, Х. А. Барановський, А. Свічин, А. Славинський.

Представник російської мирної делегації Х. Раковський, Д. Мануїльський.

У Київі.

♦♦♦ В справі арешту М. М. Новавеського.

♦♦♦ Відозва до німецького тромадянства.

♦♦♦ Арешт І. А. Фещенка-Чопівського

♦♦♦ Презначення І. Товстоліса. Вчора міністерство закордонних справ призначило на посаду старшого секретаря дипломатичного посольства української держави в Берліні чернігівського повітового маршала і виконуючого на протязі останніх семи місяців членів чорнігівського маршала Івана Товстоліса.

♦♦♦ Російсько-германська демаркація на лінії. Цими дніми голова російської мирової делегації д-р Раковський бував з германським посольством України бароном Муммом. В розмові головним чином обговорювалися справи, що стосуються російсько-германських взаємовідносин. Під час однієї з візитів барона Мумма залишав річ про демаркаційну лінію для російських і германських військ, які росташовані по-за Україною. Переказували, що по всіх справах що до демаркаційної лінії д-р Раковський і барон Мумм цілком позумілися.

♦♦♦ Новий земельний закон. Цими дніми п. гетьман затвердив і підписав в остаточній редакції закон про право купівлі-продажу землі по-за межами городських осель, який обмежує право купівлі землі 25-ма десятинами на одну особу, включаючи ту землю, яка була у володінні й рівної.

♦♦♦ Перемир'я. Учора військові експерти союзової мирової делегації генеральний суддя Сергій Павлович Шелухін, який тарі Олександрович Кістяковський

з мандатом перемир'я на тих участках, де перемир'я ще не встановлено. Генерал Ситін і проф. Немировський поїхали в Харків. Кап. Холодовський через Харків на Ростов у Батайськ.

♦♦♦ В. Степанківський у Д. Дорошенка. Вчора у управлюючого м-ром закордонних справ Д. Дорошенка був відомий український емігрант Володимир Степанківський, який заснував українське прес-бюро закордоном у Швейцарії, Львові, Берліні, Відні, Стокгольмі і інших європейських столицях.

♦♦♦ Дніми дніми В. Степанківський по справах цього прес-бюро має виїхати закордон.

♦♦♦ Делегація українських місій. Вчора у управлюючого м-ром закордонних справ Д. Дорошенка була делегація Самарської української колонії і голова Пензенської української ради.

♦♦♦ Велика помежа. Не встигла людність м. Київа оцінити відомості від Звіринецької катастрофи, як над Київом пропислося місце нещастя: вчора між 2-3 годинами дня від невідомої ще причини виникла пожежа на лісних складах у гавані Дніпра. З надзвичайною силою отом же відразу складах виникла величезна стовбур диму.

♦♦♦ В огні гине все: штабелі дров, сараї, будинки, пристані, склади товарів, магазини, мукомольні млині..

Боротьба з дикою стихією неможлива. Всі пожарні команди, українські, австрійські і германські військові відділи не в суперечності з цим нещастю, не дивлячись на вогонь на те, щооже жаждає.

♦♦♦ Заборона носити погони. Комендант м. Київа видав наказ, в якому вказавав, що фіцерам і солдатам української служби до особливого на та наказу забороняється носити погони. Носити погони російського взірца мають право тільки члени донського посольства.

♦♦♦ В раді міністрів. На останньому засіданні рада міністрів обговорювала і ухвалила закон, який має внести плаќомірність у ліквідацію інституцій і громадських організацій військового часу: земського союзу, союзу городів і земгера. Ліквідація цих інституцій була розпочата в більшому році і набула хаотичного характеру, через відсутність колективної вимірюваної землі земгів. По новому закону всі справи по управлінню ліквідації інституцій і організацій сконцентровані в руках головного управомоваженого з правами товариша міністра, правом безпредільного докладу й участі в засіданнях ради міністрів по справах головного управління. Головному управомоваженому надані широкі права, а також право робити перевізії спільноти інституцій і організацій за весь період їх діяльності. На посаду головного управомоваженого призначено Ю. Кістяковського.

♦♦♦ Вибух на ст. Окниця. Військове міністерствоодержало з Могилев-Подільського вістку, що на ст. Окниця висаджено в повітря артилерійським складом з гарматними набоями. Збитки величезні. Подробіті і причини вибуху ще не встановлені.

♦♦♦ М. Ічас у Києві. 11-го червня прибув до Києва з Вільма з спеціальними висновками від Литовської Таріби до Українського правительства М. Ічас, член державної ради останнього скликання. М. Ічас зуникався в гостинці «Франсуа».

♦♦♦ Віна на тіло.

♦♦♦ Відомі земельні організують міліцію. На з'їзді в Лубнях, полт. губ. хідоми докладали себе податком по 2 карбованці з десятих на організацію міліцію.

♦♦♦ Наказ німецького коменданта. В Зінькові полт. губ. комендант 92 німецької дівізії видав наказ, що хто з 20 червня ц. р. невіддасть зброй, повинен внести 10,000 марок цені, якщо буде розстріляний.

♦♦♦ Регістрація великоросів. Німецька влада в Таврії приступила до реєстрації великоросійських старшин і солдат, які діллять має дві категорії: Ситін і кап. Холодовський, а та-

є: що діллять служити Україні, та в кого юстир-консульт делегації проф. що одправлються у Великоросію.

♦♦♦ Мобілізація. В Крохевецькому Стародубському пов. на Чернігівщині для встановлення з місцевим ко-

в частинах, захоплених більшевиками, освятуло своїм голосом ширим гаслом жити, хоч це, звичайно, не кешево і більшевізм до 43 років.

= Більшевики. В повітах Харківської області, що бешкетують обробні більших кір визиралі тільки зловісні очі. І от коли з'явилася чутка про реакцію, то всі зрадили. І це я чув. Все б добре будо, але останніми часами до верківців стали призначати

— Про прилучення до України. В Корочанському повіті на Харківщині більшевики під загрозою смерті скликають зібрання, на яких протестують проти прилучення Корочанського повіту до України.

= За нездачу зброй. Німці в селі Ястребине на Харківщині арештували 23 селян за нездачу зброй.

= „Наш степ“. В Мелітополі почала виходити нова українська газета „Наш Степ“. Газета виходить тимчасово тричі на тиждень.

= Литовський Університет. У Вільні з осени біжучого року одкривається Литовський Університет у складі трьох факультетів: філологічного, юридичного та теологічного.

3 рук на руки.

Література, наука.

Нові книжки:

Г. Коваленко-Коломацький (Гр. Гетьманець). *Вивчайте українську мову.* (Практичні поради). Накладом автора. Київ 1918, стор. 11, 8°, ціна 60 штук (30 копійок).

Г. Коваленко-Коломацький (Гр. Гетьманець). *В дні журби і печалі.* До п'ятих роковин смерти Михайла Коцюбинського. (З трьома портретами і автографом). Накладом автора, Київ 1918, стор. 32, 16°, ціна 1 гривня 40 шагів (70 копійок).

Листи до редакції.

I. Високоповажаний

п. редактор!

У газеті вашій „Нова Рада“ від 17 травня ц. р. у відділі „Вісти з краю“ було уміщено постанову Могилів-Подільського повітової народної управи з приводу виданого публікою п. Гаврилова роспорядження про передачу майна В. З. С. на Україні до рук московських центральних організацій. Цією постановою управи, протестуючи проти такого вчинку, вирішили звернутися до голови ради міністрів торгу та промисловості, аби таке роспорядження п. Гаврилова було скасовано. В постанові управи між іншим зазначено, що довідалася вона про це з часописів. Спростовуючи поширені в газеті звідомлення, маючи підтвердження, що міністерством проектовано було утворити при собі інформаційний комітет по ліквідації військово-гражданських організацій, в склад якого мали увійти представники військових, міністрів, замісці цього, було ухвалено призначити для справ ліквідації засновників військово-гражданських інститутів головною повноваженою, надавши їйому права товариша міністра та заснувавши при ньому нараду з представниками військових, промислових справ, військового, торгу та промисловості, здоровля і внутрішніх справ.

Прохочу приняти велику мою до Вас пошану — директор IV департаменту міністерства продовольчих справ. В. Кола.

II.

Шановний пане редакторе.

З приводу надрукованої в 94 ч. вашого високоповажаного часопису від 7-го цього червня статті „На з'їзді батьківських організацій“, президіум з'їзду уклінило прохання надрукувати і подане мною, як председателю з'їзду пояснення на заяву батьків українських (се-біо батьків тих шкіл, де мова навчання є українською):

Запросили до з'їзду були подані одинаково всім батьківським комітетам шкіл українських, чи російських, чи інших.

Що до українських, то про них були надруковані запрошення в українських часописах не тільки Кіїв (з тім числі і в Вашому високоповажаному часописові), а всією Україною надіслані окрім тих шкіл, яких адреси спромоглось добути організаційне бюро; а українські спільні училища були передані секретарем бюро персонально.

Тим що виявилось в тому, що українські батьківські організації так численно були представлені на з'їзді, спадає на організаторів пройшовшого з'їзду, які наважили про це дуже жалкувати.

З великою новагою Председатель всеукраїнського з'їзду делегатів батьківських комітетів.

П. Петровський.

Донікс.

М. ВЕРНІВНА (вінницького повіту на Чернігівщині). В той час, як по

всій Україні залишали свої слави більшевики та насаджували свою „собуття? Духовенство—це ж сила. Це ветєську“ культуру, — власіння на Вірківської війської та війської традиції що було тихо. Більшевикам

впливове. І от це військо було інерт-

ним на службі демократії. Воно не схопило інтелігенцію зуміла його здер-

гли філії, прикладного мистецтва, дитячої працівницької архітектури — виставка відкрита що дні од 11 до 6 год. Платні 2 карб. учні 1 карб.

— Нарада по дошкільному вихованню. Департамент позашкільної освіти і дошкільного виховання, скликані нараду від усіх вищих педагогічних школ по дошкільному вихованню на 18—20 червня ц. р. Метою наради є обмірювати такі питання.

1) Організація вищої і середньої дошкільної освіти.

2) Українізація всіх вищих дошкільних інститутів.

3) Державна допомога.

4) Права слухачів.

5) Обмежування організації з'їзда всіх діячів по дошкільній освіті на Різдво.

Нарада відбудеться на Бібліотечному Бульварі 58, помешкання Фремелівського Інституту.

— Про ходатайство т. т. вчителя, Іванченка, Гаврила, Оліксандрова і т. Музиченка, Третяку Насті, Харламова, Дильківського, Кліменко, а також т. Спінного прибути на засідання, яке відбудеться 17-го червня у понеділок о 4 годині дня в помешкання на Яринській вулиці № 6 третій поверх.

— Курси української мови. Слухачів, які записалися на лекції української мови учащовані київською спілкою учителів-українців, повідомляють, що 17-го цього червня відчиниться друга група. Адреса: Володимирська 6, другий поверх від 6—8 годин вечора.

— Вечір в Українському клубі. У неділю 16 червня с. р. в помешкання Українського клубу (Пушкінська 1), має бути вечір.

Весь чистий прибуток піде на користь потерпівших від вибуху на Звіринці.

На вечорі має бути прочитана лекція В. М. Чеховським на тему „Творчість Олеся“. Оліса лекції концерт, в якому вільнутимуть участь: В. С. Вепрінський, О. Приходько, Степенко, Якубовська, Троїцька, Колонтовська, Лихачевич, Мельник, Омельченко, О. Чеховський, Юхименко та III-й український Національний хор.

У першім відділі будуть виконані хором та артистами твори О. Олеся, в другім-інших поетів.

По сконченню концерта танці та ігри.

Цінні квитки від 10 кар. до 4 кар., вхідні квитки по 3 кар. Квитки продаються у Колегії Галагана Фундука. чис. 9, кім. 6, та в українському клубі.

— Нарада

коміндата м. Київа, 13 червня 1918 року.

Ч. 13.

Всім власникам будинків і кватир-наймайлам сповісти в 2-х днінні строк з дні выходу цього наказу, в районні комісії по одводу й реквізіції кватир при належних районних міліцейських правліннях, про всі кватери та кімнати, які наймають чи займають біженці.

Таких кватир та кімнат не можна здавати в найм по відміні біженців, а по звільненню їх, належить негайно сповіщати в районні комісії.

Невиконання цього наказу належить відповідальністю по часу осадного становища.

Підписав: коміндант міста Київа Отаман Цицович.

— Повідомлення.

Представники професійної спілки співробітників бувшої канцелярії Укр. М. Р. доводять до відома всіх товаришів, що свої місця.

що до 1 липня ц. р. не вернуться на

3—828—3

У Бучі (лісовій) відповідь українським 2—0730—1

з 1, 2, 3, 4, 5, 8 кімнат в осередку міста продавається. Зверт.: Іринівська, № 3, помеш. 7, щоденno 9—12 год. дня. 3—0721—2

— ПАЙСОВІ ПОМЕШКАННЯ

з 1, 2, 3, 4, 5, 8 кімнат в осередку міста продавається. Зверт.: Іринівська, № 3, помеш. 7, щоденno 9—12 год. дня. 3—0721—2

— ПЕЧЕРСЬКА КОМІСІОВА КРАМНИЦЯ

Московська 29, телефон 46-65

Пропонує мірковані ціни мебель, пластиль, обув, матерії, господарні та технічні приставки і різні інші предмети.

2—840—1

— ОГОЛОШЕННЯ

Міністерство закордонних справ про

кає бувших співробітників членів мирової делегації Дмитра Ісаєвича і радника Його з'явитися до Міністерства або сповістити свою адресу.

3—841—1

— Прод. 462 кв. саж. на дачі, дім за під. літніх. інш. Зверт.: Жука в кінці Тургенівськ. вул. спінти тамож. Соколовському.

138 кв. 16 5—7 веч. що дні 2—0726—3

— ПОЛУЦЬКА ПОВІТОВА ЗЕМ. УПРАВА

сповіщає демобілізованих з війська училиш (народніх та б. церковно-парафіяльних), котрі ще не зявилися на своїх місцях

що вони будуть усунені з своїх посад, що до 1 липня ц. р. не вернуться на

3—828—3

— У НДІЮ 16-го ЧЕРВНЯ С.Р., В ПОМЕШКАННІ УКРАЇНСЬКОГО КЛУБУ

(Пушкінська 1), має бути вечір.

Весь чистий прибуток піде на користь потерпівших від вибуху на Звіринці.

На вечорі має бути прочитана лекція В. М. Чеховським на тему „Творчість Олеся“. Після лекції концерт, в якому вільнутимуть участь: В. С. Вепрінський, О. Приходько, Степенко, Якубовська, Троїцька, О. Чеховський, Юхименко та І-й Український Національний хор.

У першім відділі будуть виконані хором та артистами твори

О. Олеся, і другими-іншими поетами.

По скінченню концерта танці та ігри.

Цінні квитки від 10 кар. до 4 кар. вхідні квитки по 3 кар. Квитки продаються у Колегії Галагана Фундука. чис. 9, кім. 6 та в Українському клубі.

1—843—1

— В. Дубровський.

УКРАЇНСЬКО-МОСКОВСЬКИЙ

СЛОВНИК

Нове шосте видання на гарному японському папері, в обмеженій кількості.

Ціна в палітуркою 16 гривень

Склад видання: Київ. Володимирська 16 „Робітнича Книгарня“. 5—0705—5

—